

FLĂCĂRA ROȘIE

Organ al Comitetului regional P. M. R. Arad și al Statului popular regional

Arad, anul XII Nr. 3280

4 pagini 20 bani

Duminică, 20 februarie 1955

Ziua solidarității internaționale cu tineretul din colonii

Sărbătorirea de către tineretul nostru a zilei de 21 februarie are nu numai un caracter tradițional, ci mai ales un caracter de luptă hotărâtă, de luptă solidară cu tineretul din colonii. Această zi, una din cele mai însemnate în cadrul luptei pentru pace și independență națională, este legată de câteva din marile bătălii duse împotriva asupritorilor colonialiști.

Acum 9 ani, la 21 februarie 1946, în India s-a deslășuit o uriașă grevă a marinilor din flota militară împotriva jugului colonial englez. Grevă aceasta a fost crunt reprimată. Dar numai la un an, la 21 februarie 1947, în Egipt, la Cairo, a avut loc mari manifestări ale tineretului pentru independența națională, împotriva asupritorilor britanici. Ținând cont de aceste două importante momente ale luptei anticolonialiste, în 1948, la conferința de la Calcutta (India) a tineretului din țările Asiei de sud-est, la propunerea delegațiilor F.M.T.D. și U.I.S., s-a hotărât ca ziua de 21 februarie să fie în fiecare an sărbătorită sub semnul solidarității cu lupta glorioasă a tineretului din colonii.

Anul acesta ziua internațională de luptă împotriva regimului colonial, ziua solidarității cu tineretul din țările coloniale, semicoloniale și dependente se sărbătorește în condițiile unor noi și importante victorii raportate de forțele democratice, în condițiile creșterii necontenite a mișcării de eliberare națională a popoarelor împotriva asupritorilor lor.

În anul ce s-a scurs, încercările tot mai intense ale colonialiștilor de a înăbuși mișcarea de eliberare națională a popoarelor, de a le transforma într-un instrument al politicii lor agresive, au sulerit din nou o înfrângere într-o serie de țări. Cea mai semnificativă înfrângere suferită de colonialiști în anul trecut a fost cea din Vietnam. În urma luptei viguroase a poporului vietnamez, colonialiștii francezi, cu toată împotrivirea imperialiștilor americani, au fost nevoiți să accepte participarea la tratativele care au avut loc la Geneva, și să consimtă la încetarea focului în întreaga Indochină.

În cursul anului trecut, cele mai mari puteri colonialiste, Anglia și Statele Unite, au depus sforțări uriașe pentru înfrângerea de pace militară aliat în Orientul Apropiat și Mijlociu, cît și în Extremul Orient. Scopul acestor pache este dublu: ele urmăresc pe de o parte crearea unor forțe și baze militare necesare planurilor lor agresive, și, pe de altă parte, crearea unor forțe militare și polițienești prin care să asigure dominația colonială în țările Asiei și chiar extinderea acestei dominații. Conștiința popoarelor este însă în continuă creștere și ele sînt tot mai mult pătrunse de scopul și necesitatea luptei împotriva înălțării în pache militare agresive și împotriva jugului colonial. Lupta împotriva imperialismului american, „Asiaticii” își găsesc un număr foarte restrîns de aderenți. Sub puternica presiune a maselor populare, cele mai mari țări ale Asiei de sud-est, ca India, Indonezia, Birmania, au refuzat a se lăsa subordonate planurilor agresive americane.

Lupta tineretului din țările coloniale pentru libertăți democratice, pentru condiții omenești de viață nu poate fi separată de lupta pentru independență națională. Și nu sînt puține exemple care ne arată această luptă. Sînt bine cunoscute manifestările puternice desfășurate de tineretul din posesiunile portugheze, franceze și engleze din India, în care se cerea alipirea acestora la India. Este cunoscută apoi lupta tineretului din Malaia, care se duce și azi cu arma în mînă împotriva colonialiștilor englezi. Un exemplu minunat de solidaritate cu lupta poporului malaiez, constituie demonstrațiile tineretului și studenților din Nepal, care cer să fie oprită recrutarea de soldați din triburile Gurka, soldați folosiți de englezi în acțiunile de represiune din Malaia.

Oamenii muncii înfierăază cu indignare mîșcarea provocare fascistă de la Berna

În cursul zilei de ieri, după terminarea lucrului, muncitorii, tehnicienii și funcționarii de la uzinele „Josif Ranghet”, de la fabricile „Tebe” și „7 Noiembrie”, profesorii și studenții Institutului Agronomic, funcționarii slaturilor populare regionale și orășene, s-au întrunit în mitinguri de protest împotriva atacului fascist întreprins de o bandă de legionari sub ocrotirea poliției elvețiene, împotriva legății Republicii Populare Romîne la Berna.

În cuvinte pline de indignare, oamenii muncii au înfierat cu țările provocare fascistă săvîrșită de elementele criminale, recrutate de cucerile imperialiste dintre trădătorii de patrie. Sprijinind notele de protest ale guvernului R.P.R., ei au cerut ca guvernul elvețian să înceteze acțiunea de acoperire și camuflare a bandei de criminali. Oamenii muncii au cerut ca aceștia să fie extrădați, întrucît ei vor trebui să-și capete pedeapsa meritată.

Astfel de mitinguri au avut loc și în alte întreprinderi și instituții. Peste tot, participanții și-au exprimat ura și dezgustul pentru provocările criminale înfrînte în inspirația și cu sprijinul cucerilor agresive imperialiste.

Pregătirea campaniei agricole de primăvară — sarcină de frunte

Sînt gata să înceapă însămînțările

GOSPODARIA COLECTIVĂ DIN TEREMIA MARE

Colectivii din comuna Teremia Mare, raionul Sinicola Mare sînt gata să înceapă muncile din cadrul campaniei agricole de primăvară. În acest scop au fost reparate 10 semănători pentru porumb, 3 cultivate, 13 căruțe, grape, pluguri și altele.

C. Timșa, coresp.

TARANII MUNCITORI DIN ȘIMAND

În cadrul celei de a 11-a sesiuni a Statului popular din comuna Șimand, raionul Criș, a reieșit că pînă în ziua de 14 februarie au fost reparate 4 tractoare, 3 pluguri de tractor, 30 grape, 30 pluguri cu tracțiune animală, 8 semănătoare de cereale și alte unelte agricole. Mulți țărani muncitori așteaptă acum timpul favorabil însămînțării.

V. Marnoș, coresp.

COLECTIVIȘTII DIN BULGARUȘ

Membrii gospodăriei colective din Bulgaruș, raionul Sinicola Mare, se pregătesc intens pentru buna desfășurare a campaniei agricole de primăvară.

Pînă în prezent, în atelierul gospodăriei colective au fost reparate 16 semănători, 27 prășitoare, 5 pluguri, 12 căruțe. La repararea acestora s-au evidențiat: Blagoie Panici și Francisc Spang.

Colectivii Dumitru Iancu și Nicolae Krafotil au transportat pe tractoarele gospodăriei colective cele mai multe căruțe cu gunoi putred de grajd.

Pavel Iatan, coresp.

—O—

Cînd reparațiile sînt urmărite din birou

La Statul popular din comuna Chișineu Criș, nu se știe cîte mașini și unelte agricole sînt planificate pentru reparat, cîte s-au reparat sau care țărani muncitori sînt frunțași în această muncă.

Din constatările făcute pe teren a reieșit că selectorul și tractorul, care pe hîrtie de la Statul popular figurează ca reparate, nu sînt reparate, lipsindu-le unele piese de schimb. Tovarășii de la Statul popular susțin că în comuna lor reparațiile sînt aproape terminate, ori în realitate la centrele de reparat, din comuna vin zilnic din ce în ce mai mulți țărani muncitori cu pluguri, grape, etc., pentru a le repara. Aceasta denotă că în Chișineu Criș acțiunea de reparare a utilajului agricol este urmărită doar din birou.

Producția de turbă în R. P. Polonă

În R. P. Polonă, zăcămintele de turbă sînt situate mai ales în regiunea lacurilor din nordul țării și în Polonia centrală, adică departe de regiunile carbonifere. Zăcămintele de turbă se întind pe o suprafață de două milioane hectare și au o grosime a straturilor de aproape 2 m. Înainte de război, extracția de turbă în Polonia nu avea un rol important în economia țării.

În anii planului trienal și ai planului de șase ani, extracția de turbă în Polonia a sporit considerabil. În anul 1949, ultimul an al planului trienal, numai extracția de turbă folosită drept combustibil a constituit aproape 0,5 milioane tone.

- Pagina culturală (pag. 2)
- Viața de partid — Adunări pentru dări de seamă și alegeri (pag. 3)
- Cit mai multe contracte pentru îngrășarea de animale (pag. 3)
- Asociația legumicolă din Lovrin (pag. 3)

ÎN INTERIORUL ZIARULUI

- Schimburi de onoare în cinstea alegerilor organelor conducătoare în organizațiile de bază (pag. 3)
- Din sala Tribunalului (pag. 3)
- Adunare festivă închinată celei de a 37-a aniversări a Armatei Sovietice (pag. 3)
- NUI Barbarei arme atomice (pag. 4)

- Declarația făcută de Nehru la nașterea sa în India (pag. 4)
- Adunarea Națională franceză a respins votul de investitură cerut de guvernul lui Pineau (pag. 4)
- Imperialiștii americani continuă acțiunea de subminare a acordului de la Geneva (pag. 4)

Să terminăm grabnic repararea utilajului agricol și contractarea plantelor tehnice!

În ultimul timp, acțiunea de reparare a inventarului agricol s-a intensificat. Acolo unde munca a fost bine organizată și s-a muncit cu simț de răspundere, reparațiile au fost terminate înainte de termen: S.M.T.urile Felnac, Rovine; gospodăriile agricole de stat Varias, Teremia Mare, Cermel, Șiria; gospodăriile agricole colective din Semlac, Nădlac, Olari, Pădureni, Lenauheim, Uilhei, Comlosul Mic, etc., comunele Avram Iancu, Caporal Alexa și toate comunele din raionul Gurahonț.

Pînă la data de 16 februarie s-au reparat pe regiune 77,8 la sută din numărul tractoarelor planificate pentru reparații; 91 la sută din numărul plugurilor pentru tractor; 94 la sută din plugurile cu tracțiune animală; 91 la sută din cultivate; 96 la sută din semănători; 99 la sută din grape.

Raioanele Sinicola Mare și Ineu sînt codăpe pe regiune la reparații. Aceste raioane bat pasul pe loc și fac ca regiunea noastră să nu termine la timp reparațiile. De acest lucru se face vinovate comitetele raionale de partid și slaturile populare raionale care nu și-au respectat propriile angajamente. Ele s-au culcat pe laurii succeselor obținute la începutul campaniei de reparații și au lăsat ca lucrurile să se desfășoare de la sine.

Com și explică Comitetul raional de partid Sinicola Mare faptul că S.M.T. Sinicola Mare a reparat abia 42 la sută din tractoare, în timp ce alte S.M.T.-uri au terminat sau sînt pe terminate cu reparațiile? Nu există explicație ca tocmă raional Sinicola Mare, în care există cel mai puternic sector socialist și cei mai mulți tehnicieni, să fie codăpe pe regiune la reparații. Aceasta denotă slaba preocupare a organelor de partid și de stat care, împotmoliți în rezolvarea altor sarcini, au scăpat din vedere cea mai importantă problemă: pregătirea campaniei agricole de primăvară.

Cu totul nesatisfăcător se desfășoară în regiunea noastră și contractarea plantelor tehnice. Deși unitățile contractante, organele de partid și de stat și-au luat angajamentul că vor termina această importantă acțiune, pînă la data de 16 februarie nu s-a contractat pe regiune decît 70 la sută stecle de zahăr, 55 la sută tutun, 67 la sută cîneapă, 27 la sută mac, 75 la sută plante medicinale și nimic din planul de contractare la sorg.

Acest fapt se datorește în bună măsură unităților contractante care nu au instruit temeinic oamenii trimiși pe teren. Agenții de cultură ai unităților contractante își desfășoară activitatea la voia întâmplării, din care cauză munca lor e lipsită de rod. Cum își explică directorul și inginerul șef al Fabricii de zahăr din Arad că în raioanele Sinicola Mare și Lipova, unde stecle de zahăr este contractată de către agenții Fabricii de zahăr din Timișoara, planul de contractare s-a împlinit în proporție de 81,4, respectiv 74,5 la sută, în timp ce în celelalte raioane planul de contractare al steclei de zahăr e îndeplinit doar în proporție de 30—68 la sută? Oare acesta nu e rezultatul unei munci duse din birourile slaturilor populare de către agenții de cultură și din birourile conducerii Fabricii de zahăr, care se mărginesc a lua „măsură” doar prin adrese în scris și telefonice?

O serie de gospodării agricole colective care dețin pămînturi bune și au condiții optime de a cultiva plante tehnice, cum sînt cele din Mindruț, Semlac și altele, refuză în mod inexplicabil să cultive plante tehnice. Aici se vede munca slabă a inginerilor și tehnicienilor în această direcție. Ce fel de muncă politică duc organizațiile de partid?

Agenții culturilor de tutun, de plante medicinale, cîneapă, în de ale, etc. nu sînt legătură cu slaturile populare comunale, nu cer sprijinul acestora în cunoașterea celor mai buni cultivatori. Ei trec prin comune fără a lăsa vreo urmă, din care cauză munca lor dă rezultate slabe. Pînă nu de mult, ei își explicau inactivitatea prin faptul că nu știau pe ce baze să încheie contracte, ori acum au apărut hotărîri privind condițiile contractuale pentru toate culturile și nu mai pot deci găsi „scuze”.

Statul popular au datorită să controleze și să îndrume îndeaproape activitatea agenților de cultură tehnice. Adunările pentru dări de seamă și alegeri, care au loc în organizațiile de bază de la sate trebuie să analizeze în primul rînd ce activitate au depus comunitățile pentru pregătirea campaniei de primăvară și pentru îndeplinirea planului de contractare la plante tehnice.

Timpul este scurt; nu se mai pot tolera sub nici o formă lipsurile care există în munca de reparații și de contractare a plantelor tehnice. Trebuie depuse toate eforturile ca în timpul cel mai scurt să se termine repararea întregului utilaj agricol și contractarea plantelor tehnice!

Pentru organele de partid și de stat, precum și pentru toți oamenii muncii din agricultură nu poate exista în momentul de față sarcină mai importantă decît aceea de a pregăti în bune condiții campania agricolă de primăvară, pentru asigurarea pînii poporului.

În folosul muncitorilor cefești

În anii regimului nostru de democrație populară, muncitorii cefești de pe cuprinsul regiunii Arad au muncit cu însușire pentru refacerea și continuă dezvoltare a transporturilor pe calea ferată. În Arad s-a refăcut clădirea gării. La Atelierele C.F.R. Arad au fost refăcute halele distruse de bombardament (strungăria, coazangeria, turnătorii), s-a construit o stație de transformatori, un pod rulant, o macara turnantă, etc.

De asemenea, s-a sporit capacitatea de transport pe S.E.C.F.-ul Arad prin construirea unor stații noi.

Paralel cu aceasta s-a acordat atenție ridicată nivelului de trai material și cultural al cefeștilor. S-au amenajat cantine alături de muncitorii cefești din Arad, cît și pentru cei din Păuliș, Acluiș, Virfurile, Curtici și din alte localități.

De asemenea s-au refăcut și amenajat 4 blocuri muncitorești cu 38 de apartamente în orașul Arad și au fost acordate însumate credite pentru construirea de locuințe individuale. S-a îmbunătățit și asistența medicală prin înființarea a 9 dispensare medicale în unitățile C.F.R., precum și a policlinicii C.F.R. Arad.

—O—

Bune rezultate în producție

Lucrătorii de la cooperativa „Cooperativă” Arad obțin bune rezultate în producție.

Pe primele 15 zile ale lunii februarie, secția lăcătușerie și-a îndeplinit planul în proporție de 150 la sută; secția sculărie, condusă de tov. Matei Rigo și-a realizat planul în proporție de 160 la sută; secția perforaj condusă de tov. Ludovic Kiss, în proporție de 120 la sută, iar secția strungărie, condusă de tov. Ioan Faragó, în proporție de 145 la sută.

★

Au obținut succese și muncitorii fabricii de drojdie de la Întreprinderea „7 Noiembrie” Arad, care au realizat planul de producție pe primele 15 zile ale lunii februarie în proporție de 103,3 la sută.

În această perioadă s-a evidențiat în muncă brigada condusă de tovarășa Maria Musca. Brigada a fost în fruntea graficului de întrecere și în luna ianuarie. De asemenea s-au evidențiat în muncă și cele 3 brigăzi de femei de la secția de împachetat drojdie.

DIN ȚĂRILE DE DEMOCRATIE POPULARĂ

Noi zăcăminte de cărbune în China

În regiunea Pindîșan (provincia Henan) au fost descoperite noi zăcăminte bogate de cărbune cocsificabil. Rezervele acestor zăcămintă se ridică la cîteva sute de milioane tone de cărbune.

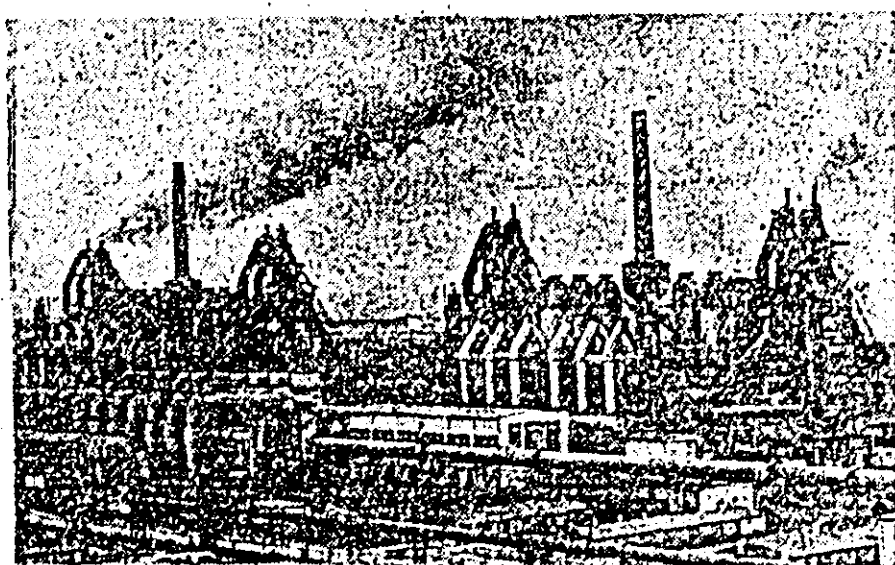
Echipa de geologi electuează în apropierea localității Pindîșan lucrări în vederea prospectării de noi zăcămintă de huiță.

—O—

Producția de turbă în R. P. Polonă

În R. P. Polonă, zăcămintele de turbă sînt situate mai ales în regiunea lacurilor din nordul țării și în Polonia centrală, adică departe de regiunile carbonifere. Zăcămintele de turbă se întind pe o suprafață de două milioane hectare și au o grosime a straturilor de aproape 2 m. Înainte de război, extracția de turbă în Polonia nu avea un rol important în economia țării.

În anii planului trienal și ai planului de șase ani, extracția de turbă în Polonia a sporit considerabil. În anul 1949, ultimul an al planului trienal, numai extracția de turbă folosită drept combustibil a constituit aproape 0,5 milioane tone.

O nouă bază a Industriei grele a R.D. Germane: combinatul siderurgic „I. V. Stalin”.

Rectificarea cursului apelor în R. P. Ungară

Pînă nu de mult, apele râului Rakaj, din nordul județului Borsod, se revărsau în fiecare an, pricinuind mari pagube țăranilor din comuna Szaszla.

La sfîrșitul anului trecut, țăranii muncitori au hotărît să curețe, prin muncă voluntară, albia râului. Ei au chemat de asemenea la întrecere loți locuitorii din satele situate de-a lungul râului. În decurs de cîteva zile, în fiecare din aceste sate a început

munca în vederea curățirii albiei râului de vegetație. În vară, cînd nivelul apelor va scădea, se vor efectua și muncile terasier necesare rectificării cursului acestui riu.

A fost elaborat un plan de sistematizare a lucrărilor în valea râului Rakaj, iar Ministerul Agriculturii al R. P. Ungare a întocmit planul de îndpurare a colinelor din regiune. Aceste lucrări vor fi efectuate în cursul anului 1955.

Electrificarea R. P. Bulgaria

În cursul anului trecut, R.P. Bulgaria a realizat succese considerabile în domeniul electrificării țării. În 1954 au fost puse în funcțiune noi centrale electrice cu o capacitate de 47.000 Kw. și au fost instalate toate cablurile electrice prevăzute în plan. Marile lucrări — construirea barajului „Alexandăr Stamboliski”, lărgirea termocentralei electrice „Vilko Cervenkov”, construirea termocentralei electrice de pe lîngă fabrica de sodă „Karl Marx”, a hidrocentralei electrice „Rosița 1” și a altora a fost terminată.

Urînd diferite cursuri și școli de pregătire, aproximativ 7.000 constructori, montori, ingineri și tehnicieni și-au ridicat calificarea.

—O—

Asistența medicală în R. P. Mongolă

Înainte de revoluție, în Mongolia nu era nici un medic. De îngrijirea sănătății se ocupau preoții. În țară bîntuiau epidemii și boli sociale. În fiecare an numărul populației scădea foarte mult.

În anii puterii populare, situația s-a schimbat radical. În prezent în R. P. Mongolă revine un lucrător sanitar cu studii superioare sau medii la 200 de locuitori. În țară epidemiile au fost complet lichidate, iar cazurile de boli sociale au scăzut la minimum. Ca urmare a acestui fapt, numărul populației crește rapid. În fiecare an populația crește cu 20 la mie.

PAGINA CULTURALĂ

Un mare deschizător de drumuri noi în științele pozitive

— 355 ani de la moartea lui Giordano Bruno —

Giordano Bruno a fost cel mai de seamă filozof al Renașterii și este creatorul panteismului modern — teoria filozofică potrivit căreia materia universală este animată de o forță care se află înăuntrul ei și se identifică cu ea.

Pe adevăratul său nume Filippo Bruno, s-a născut la Nola, mică localitate de lângă Napoli, dintr-o familie de nobili scăpați. Școala a făcut-o la călugării dominicani. Giordano Bruno a fost prevestitorul unei concepții noi, progresiste despre lume, luptător neobosit împotriva bisericilor, scolasticilor și obscurantismului religios. Pentru concepțiile sale, marele ghindor a fost ars pe rug la Roma de către inchiziția papală la 16 februarie 1600.

În filozofia sa, Bruno pornește de la sistemul marelui său înaintaș Copernic, completându-l cu o serie de teze noi și anume: despre existența unui număr infinit de lumi, despre faptul că soarele nu rămâne nemiscat, ci și schimbă poziția față de stele, că atmosfera din jurul pământului se învârtă împreună cu pământul. Teoria îndrăzneală a lui Bruno a dat scolasticilor medievale o lovitură dintre cele mai puternice. Ideea principală a lui Bruno, idee care deși este invalidată într-un învăliș panteist, a jucat un mare rol în dezvoltarea concepției științifice despre lume, este ideea unității materiale a universului, conceput ca un ansamblu de nenumărate lumi și de sisteme solare identice cu sistemul nostru planetar. Giordano Bruno anunță de asemenea teza despre modificările geologice permanente pe pământ, introducând astfel în acest domeniu ideea dezvoltării. După concepția lui, materia și mișcarea sunt inseparabile, deși mișcarea este înțeleasă de el în mod metafizic. Giordano Bruno cere o cunoaștere științifică experimentală a materiei, respinge cu hotărâre scolastica moarte, cu definițiile ei rupte de natură și cu învălișul ei verbal. Împreună cu experiența, rațiunea umană trebuie să aibă un rol esențial în cunoașterea materiei, iar una din cele mai importante sarcini ale rațiunii umane este cunoașterea legilor naturii. Pagtele lui Bruno a fost în acea perioadă cea mai potrivită formă pentru propagarea concepției materialiste despre lume.

Burghezia a căutat să-l prezinte pe Bruno drept un idealist, ceea ce nu este adevărat, deoarece el a dezvoltat mai departe ideile genialului savant polonez Copernic. Cele mai de seamă lucrări ale lui Bruno sunt: „Despre

cauza, principii și unitate”, „Despre infinit, univers și lumi”, „Dialoguri”, „Alungarea bestiei triumfătoare”, „Despre lume, despre număr și despre figură”, comedia sa intitulată „Candelario”, poemul filozofic „De triplici minimo”, „De monade” și „De immenso”.

Urmărit de inchiziția papală, el călătorește în Franța, Anglia, Germania, Elveția. Se întoarce apoi în Italia. La Veneția el este arestat în urma unui denunț. Guvernul venețian îl predă autorităților papale, și astfel Bruno este transportat la Roma și aici închis în temnița Sfântului Oficiu. În acea veștilă închisoare romană se afla pe atunci prizonier de mai multă vreme, tot pentru ideile sale înaintate, Tommaso Campanella, comunist-uto-

pist italian. Aici rămâne închis Bruno timp de 8 ani și este audiat de mai multe ori, amintindu-se mereu sentința. Judecătorii Sfântului Scaun l-au cerut să retracteze opt puncte din scrierile sale, ceea ce Bruno a refuzat. Fiind acuzat de erezie, Giordano Bruno a răspuns că ereziile este interpretarea pe care judecătorii o fac textelor sale. În cele din urmă, văzând că orice efort e zadarnic și că filozoful nu și retractează concepțiile și nu se pocăiește, în ziua de 9 februarie 1600 i se anunță sentința. Bruno este predat autorităților civile, adică guvernatorului Romei, cu rugămintea iporicită de a fi tratat cu blîndețe și fără vărsare de sînge.

În ziua de 17 februarie 1600, Giordano Bruno a fost ars pe rug în locul te astăzi se numește Campo dei Fiori. După relatările marilor, el și-ar fi îndurat martiriul cu un curaj excepțional, sigur de adevărul și de triumful concepțiilor pe care le-a propagat toată viața. Astfel s-a încheiat una din cele mai patetice și mai triumfante vieți trăite de vreun ghindor progresist în timpul inchiziției papale.

A. T.

Editarea de lucrări ale literaturii clasice în țara noastră

Anul trecut au fost editate 62 de lucrări clasice într-un tiraj de 1.316.950 de exemplare.

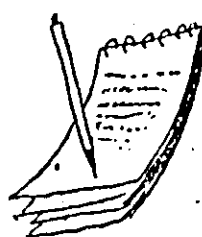
Anul acesta acțiunea de editare a operelor literaturii clasice este în continuă creștere. Astfel vor vedea lumina tiparului primele volume de: „Serieri alese” ale lui M. Kogălniceanu, primele două volume din „Operele” lui C. Negruzzi și „Opere alese” de E. Gîrleanu. Cîteva dintre cele mai de seamă proverbe, ghicitori, anecdote și cîntece culese din popor de Anton Pann vor fi publicate sub titlul „De prin lume adunate”. În colecția „Biblioteca pentru toți” se va tipări o nouă culegere din poeziile lui Mihail Eminescu. Vor mai vedea lumina tiparului lucrări de C. Bălăș, Alecsandri, Delavrancea, Dobrescu, C. Hogaș, G. Topileanu.

Din ciclurile de „Opere” ale scriitorilor ruși vor fi editate volumul III din „Opere” de Turgheniev cuprinzînd romanele „Părinți și copii” și „În ajun” și volumul IV al cărui cuprins îl formează romanul „Deslețire” și „Fum”, volumul II din „Opere” de N. V. Gogol, conținînd 4 povestiri, volumul II al „Operele” marelui scriitor rus L. N. Tolstoi cu „Povestiri din Sevastopol”, iar ultima

parte a vastei epopei „Război și pace” va forma cuprinsul volumelor VI și VII. Volumul II din „Opere” de V. G. Korolenko și volumele II și III din „Opere” de A. P. Cehov vor cuprinde povestiri ale celor doi mari scriitori.

Traduceri din operele celor mai de seamă scriitori clasici ai literaturii universale, de la reprezentantul comediilor vechi grecești Aristofan pînă la satiricul Twain sau Barbuse, vor constitui un capitol important al activității editoriale din anul acesta. Din literatura antică va apare comedia „Norii” a lui Aristofan și „Odiseea” de Homer. De asemenea vor fi tipărite volumul III din „Mizerabilii” și romanul „Omnenii mării” de V. Hugo. „Poezii” adevărate de Goethe, „Nuvele” de Gottfried Keller, „Moș Goriot” de Balzac, „Insula pinguinilor” de A. France, vol. II din „Opere” de Twain, s. a.

Numeroase cărți pentru copii și tineret din literatura clasică universală vor apare în condiții grafice îngrijite: „Cei trei mușchetari” de Al. Dumas, „Print și cerșetor” de M. Twain, „Don Quijote” de Cervantes, s. a.

Însemnări

După cum ne anunță corespondenții volumul Atanasie Pel, în centrul de raion Lipova s-a procedat la culegerea tuturor formațiilor artistice, care activează acum la Casa de cultură raională. Această măsură a contribuit la îmbunătățirea muncii culturale.

Peste 67.000.000 spectatori au vizionat în cursul anului 1954 spectacolele cinematografice prezentate de cele 341 cinematografe din țară. În aceeași perioadă, alte milioane de oameni au văzut filmele care au rulat la căminele culturale, în cluburile muncitorești sau care au fost aduse de caravane în satele fără cinematografe.

★

Cu prilejul celei de a 650-a ani-

versării a nașterii lui Petrușca, la Biblioteca publică „Saltikov-Scedrin” din Leningrad a fost organizată o expoziție.

Biblioteca dispune de peste 100 ediții în diferite limbi ale sonetelor și altor poezii de Petrușca, precum și ale tratatelor filozofice aparținînd ilustrului poet și filozof italian.

★

La muzeul de artă „Pușkin” din Moscova a fost deschisă o expoziție a operelor lui Rembrandt. Aici au fost expuse șase tablouri, printre care „Assuere”, „Aman și Esthera” precum și peste 100 stampe care, împreună cu alte opere, reprezintă activitatea desăvîrșită în decurs de 40 ani de marele artist. Această colecție este una dintre cele mai bogate din lume.

★

Alădată, unul dintre artiștii amatori a plecat din localitate. Timp de două luni a fost căutat un tovarăș tinăr care să-l înlocuiască. Cel căutat nu putea fi găsit, astfel că directorul Casei raionale de cultură, Cornel Gros, neavînd înlocuitor, s-a angajat să joace un rol.

Credem că după atîtea amînări și iar amînări ar fi cazul ca echipa de teatru să înceadă cu astfel de „gesturi” teatrale și să prezinte în fața spectatorilor piesa „Forma-i formă”.

Gabor Bogdan, coresp.

DUPĂ PATRU LUNI...

Acum patru luni, după multe greutăți, s-a înființat echipa de teatru a Casei raionale de cultură din Sînicolaul Mare.

După multe târîgînări, echipa și-a început, în fine, activitatea. Prima piesă care a fost propusă pentru această echipă a fost „Forma-i formă” de Constantin Dodu. Dar repetițiile care au fost fixate zilnic la orele 19 nu puteau fi începute în mod normal deoarece cîineva tîneri ba nu veneau, ba veneau așa de tîrziu încît ceilalți, plictisiți de așteptat, plecau.

Pînă la urmă sî responsabilii echipei tov. Lia Munteanu, s-a, „supărat” și echipa a rămas fără conducător.

Alădată, unul dintre artiștii amatori a plecat din localitate. Timp de două luni a fost căutat un tovarăș tinăr care să-l înlocuiască. Cel căutat nu putea fi găsit, astfel că directorul Casei raionale de cultură, Cornel Gros, neavînd înlocuitor, s-a angajat să joace un rol.

Credem că după atîtea amînări și iar amînări ar fi cazul ca echipa de teatru să înceade cu astfel de „gesturi” teatrale și să prezinte în fața spectatorilor piesa „Forma-i formă”.

Gabor Bogdan, coresp.

În jurul unei premiere

— „Tartuffe”, de Moliere, pe scena Teatrului de stat din Arad —

În anul 1622 venea pe lume la Paris, în cartierul halebilor, Jean-Baptiste Poquelin — devenit mai tîrziu Moliere. Elev al ieziștilor de la colegiul Clément și student în Drept la Orleans, are prilejul să asiste adesea la lecțiile abatelui Gassendi (un vestit liberlin epicurean — liber cugetător, alu), a cărui influență se va exercita în comediile sale de mai tîrziu. Tatăl lui Moliere era tapițer. El, licențiat în drept, dar cu toate acestea ru va fi nici tapițer, nici avocat, ci actor, în ciuda prejudecăților existente pe atunci despre „cabolini”. J. B. P. Moliere se încadrează în rîndul scriitorilor clasici ai secolului al XVII-lea.

Comicul de înaltă înaltă la teatrul lui Moliere este prezent în toate comediile sale. „Tartuffe” — alături de „Don Juan” — concretizează atît de bine fața de biserică și clerul catolic. Piesa a stîrnit vîr proteste; regele a interzis-o, iar dușmanii lui Moliere au început să vociferare. Cu „Tartuffe”, Moliere înțelege în ipocrizia ieziștilor și în bigotismul răspîndit în cercurile artistocratice. Cercurile reacționare nu puteau privi cu ochi buni personajul lui Moliere: Tartuffe, impostorul, falsul cucernic, care și improvizează masca unei pioșii contrafăcute, în scopul ruinării familiei lui Orgon — un burghez îngust la minte, credul, naiv și bigot. Această comedie de moravuri a lui Moliere constituie fără îndoială un tablou fidel și viguros al vieții pe care o duce o familie burgheză din mijlocul secolului al XVII-lea, în Franța absolutistă.

Prin Tartuffe — falsul cucernic,

ipocritul —, autorul ridiculizează minuirea fălăriei a principilor creștine (iubirea aproapelui, virtutea, sărăcia, caritatea, etc.). De fapt, Moliere izbăie fără crușare în renumita „Companie a Sfîntului Sacrament”, care se încheie, sub firma evanghelică a binefacerii, cu lupta împotriva dușmanilor catolicismului, companie care era un fel de poliție secretă a bisericii. Prin Tartuffe, catolicismul a făcut din Orgon un sclav și un maniac bigot al său. Sub raportul luptei pe care o duce Moliere împotriva bigotismului și catolicismului, el poate fi socotit ca un precursor al literaturii anticlericale și raționaliste care va prinde teren în Franța în secolul al XVIII-lea. Nu întîmplător, bigotii vremenii au cerut, pentru acest fapt, excomunicarea scriitorului.

Actualitatea lui Moliere este cu atît mai vie, cu cît și astăzi se mai găsește destui tartuffi și hărgapogoni. Che-marea comediei este, după cum însuși Moliere mărturisea, de a îndrepta viciile omenești — în această acțiune teatrul jucînd un mare rol. „Este o lovitură mare dată viciilor, cînd le expui risului obștei întregi”, zicea scriitorul francez în Prefața sa la comedia „Tartuffe”.

★

Pornind de la preceptele lui Moliere însuși, privitoare la rolul și însemnătatea pe care o ocupă comedia satirică în viața socială, să încercăm o analiză a felului în care „Tartuffe” a reușit să traducă această idee de preț a scriitorului, în interpretarea ei pe scena Teatrului de stat din orașul nostru.

Succesul unei piese stă în primul rînd în ascuțimea și forța conflictului la baza căruia stau elemente vii, din realitatea înconjurătoare, din viața cotidiană, conflictul fiind acela care constituie poarta de intrare a spectatorului în lumea lăuntrică a personajelor, spre a le descoperi și pătrunde adevăratele sentimente, înțirgă construcție sufletescă. În comedia „Tartuffe” asistăm la conflictul comic dintre cele două tabere — una de bigoți, reprezentați prin Orgon și Doamna Pernelle, și alta de oameni cinstiți, Dorina, Damis, Elmira și Cleant, — între care intervine o a treia persoană care n-are nimic din aparențele pe care le afișează: Tartuffe. Vastele resurse ale măiestriei satirice a autorului acestei comedii au fost folosite în direcția bieiurii bigotismului, catolicismului și ipocriei. La baza contrastelor comice pline de haz din „Tartuffe” stă impostura — prăpastia care desparte aparența ce o îmbracă Tartuffe de esența cinică, caracterul găunos al acestuia. În direcția dezvoltării semnificației acestei piese a lui Moliere, Teatrul de stat, prin artiștii respectivi, a încercat să prezinte publicului spectator o comedie de mare forță satirică, ce a constituit o piatră de încercare pentru fiecare din ei; un adevărat examen exigent alit pentru interpreți, cît și pentru direcția de scenă (Al. Miclescu) de care depinde în foarte mare măsură calitatea spectacolului, precum și nota și caracterul ce trebuie să i-l imprime pentru a nu cădea în contradicție flagrantă nici cu intențiile scontate de autor și nici cu logica succesiunii faptelor, scerelor, etc.

Cînd este vorba despre o comedie, trebuie să se țină seama neapărat de risul și aplauzele spectatorilor, care — asemenea unei recenzii competente și unei juste aprecieri — însoțesc desăvîrșirea episoadelor scenice. Ca o constatare generală asupra modului în care a fost reprezentată comedia „Tartuffe”, se poate afirma că interpretarea n-a mers pe linia adîncirii, a reliefului caracterelor personajelor și a intențiilor autorului, denaturîndu-se oarecum ideea de la care a pornit Moliere cînd și-a scris comedia. Publicul n-a primit ceea ce de fapt a așteptat de la actorii teatrului din localitate.

Pentru că conținutul de idei al comediei s-a capete o întruchipare vie și să treacă rampa, spre a ajunge pînă în sufletul, în conștiința spectatorilor, trebuie o justă apreciere și concepție despre operă și realizarea ei sub raport scenic. Tipurile molierești și-au găsit o întruchipare scenică inegală, prevalînd slaba interpretare, datorită neutilizării din plin a mijloacelor complexe ale artei dramatice. Numai așa se explică de ce multe din scene, în loc să facă publicul să ridice, îl obligă să asiste la un fel de dramă căreia nu-i lipsesc unele elemente melodramatice (în special acolo unde intervine muzica). În scena a V-a din actul I, de pildă, Bebe Banu, în rolul lui Orgon, căutînd să-l convingă pe cumnatul său Cleant despre pioșia și smerenia lui Tartuffe — față de care el se găsește într-o puternică dependență spirituală — parcă se roagă, vorbind cerului, cu sufletul la gură; sau, în scenele I și II din actul ultim, cînd falsul smerit Tartuffe își aruncă masca ticăluită cu dibăcie pentru a-l înșela pe Orgon, — făcîndu-se stăpîn al casei acestuia, — Orgon se lamentează în așa fel încît inspiră compătimirea publicului, în loc să-l

facă să ridice și mai batjocorilor. Această situație se creează și prin trecerea bruscă, pe care Ion Negrea, în rolul lui Tartuffe, o face de la starea de pioșie la cea de hrăpăreț la lumina zilei, de „dictator” stăpîn pe situație. Aici trebuia să apară ca un impostor a cărui mimică și voce să fie accentuat și mai mult cinismul său: acest lucru era foarte util, pe de o parte pentru că astfel el ar fi făcut să sporească și mai mult, — la sfîrșit de acțiune, — ura și scîrbă noastră față de un atare specimen, iar pe de altă parte, făcea posibilă o trecere izbitoare la finalul scenei de deznădăduit ridicol, ca o consecință firească a credinței sale oarbe, fără rezerve, pe care o avea în Tartuffe, și căreia el îi cade victimă. Alungarea din casă a portăreului Loyal provoacă un ris de suprafață — ca la circ — și nu unul demascator — prin faptul că în loc să fi fost izgonit, după regulile toluși ale, unei gentilomii burgheze, Orgon a început să-l care acestuia pe lîngă cîteva izbituri cu pumnii, și una cu piciorul în spate: procedeul acesta de a face dintr-o situație comică o altă situație, bazată pe bufoneria de circ, de asemenea scoate la iveală faptul că nu s-a adîncit scena și nici rolul. Nicu Antoniu a izbutit însă să redea în figura portăreului tipul slujbașului veros care și arată scopul venirii în casa lui Orgon cu un glas de poliție afișată, din care nu lipsește nici ironia malicioasă, cerînd ca la împlinirea literei legii să nu fie stîngherit, ci dimpotrivă, să i se dea chiar concursul din partea tocmăi a celor vizavi de lege.

Tot denaturată apare și scena a II-a a actului II, unde Orgon, nervos și înclădat pe Dorina, care-i toacă mereu, fugind după ea s-o lovescă, cade, împiedicîndu-se ca un copil. Același Orgon, în actul IV, scena IV, cînd își face ieșirea de sub masă,

unde a stat ascuns pentru a putea intercepta dovezi cu privire la cîciălat aspect al lui Tartuffe, pe care încă nu l-a cunoscut ori bănuie, — în loc să trădeze atît prin mimica, mișcările cît și vorbele lui o legitimă răbufnăre a indignării și revoltă împotriva omului în sutană și cu mîntăii, care l-a mințit atîta, — el, foarte liniștit, scoate capul de sub fața de masă, așteptînd, sprijinit pe mîini, aplauzele spectatorilor. Doamna Pernelle (Elena Bodi) este de parte de a înfățișa tipul unei bătrîne bigote din Franța secolului al XVII-lea: ea apare mai de grabă ca o coană „Chiriță ot Birzoeni” din comedia lui Alecsandri, guralivă, repozită, care brusciază (dă o palmă Filipei), pentru ca la părăsirea scenei (scena I, act I) să-și facă o ieșire triumfătoare de general roman cu logă, de foreador, sau mai de grabă mefistofelică, cînd își aruncă mantila pe umeri, spundîndu-i servitoarei, ritos: „Hai, toanto hai, te cară!”

Mimi Cretulescu a realizat cîteva intrări frumoase în rolul Dorinei, însă ea a exagerat prea mult unele trăsături pe care de fapt le are o fată de la țară — robustețea morală, fărnețea, spiritul de discernămint dezvoltat — mergînd pînă acolo încît își permite prea mari libertăți față de stăpînul ei; ea este asemenea unei mahalagioace căreia-i umblă guma și oare și prea de totul indecent în gesturi și atitudine față de Orgon. Silvia Tabacu a interpretat linear rolul Elmirei. Interpreta a recurs la efecte căutate de mimică și de mișcare, acolo unde un joc mai înșușant ar fi fost mai nimerit (și aici este vorba despre scena a V-a din actul IV, unde îi întinde o cursă lui Tartuffe, căruia-i declară, chipurile, dragoste). Ținînd seama de viclenia și dibăcia acestuia, trebuia ea însăși să fie mult mai viclenă și mai „hoată” decît el. Ea n-a reușit să joace rolul

Ursul miop

FABULA DE V. NICOROVICI

I s-a făcut o dată ursului o critică
Cică suferă de miopie politică,
Și e un fel de lasă-mă să te las
Și lupul îl duce cum vrea de nas,
Că la urma urmei e un gurdă cască
Și nu știe de uneltirile dușmanului să se ferească.

Făcîndu-și o severă autocritică
Și ca să termine-odată cu miopia politică
Și ca vîzul să-i fie ager și clar
A hotărît să-și cumpere o pereche de ochelari.
Și, fiind de la natură greoi, pușin mintos,
Gîndi că numai vulpea îl scapă de ponos.

Vulpea, ca animalele, cică, istețe,
Era un taler cu două fețe.
Lucra cu lupul mind-nă mînd
Și-avea partea ei din oile furale de la stînd.

Cum îl văzu, vulpea începu să-l perice:
— Suferi de-o boală gravă, dar asta să nu te sperie.
Miopia dumitale e de trei dioptrii
Și-ți recomand să porți ochelari trandafirii.
Printre-înșii ai să deosebești orice dușman
Fie el cît un vulpoi de viclean.
Drept plată nimic nu-mi trebuie mie
Fîindcă o fac din mîndrînimie.
Dumneata ai o muncă însemnată obștească
Și te servesc pentru satisfacția mea sufletească.

Dar ca orice animal viclean și cuminte
Îl șopti la ureche aceste cuvinte:
— Dacă dorești să-ți meargă treburile strînd
Să-l primești pe cumnatul meu paznic la stînd.
Deși talcă-su-i lup, el n-are nici un amestec
Și-i cel mai cumsecade animal domestic.
Nu fură, nu-njură și cît de cîstîlit el
Iar cu talcă-su e dușman la cușile.
Și-aici vezi e dodesubtul șurubului:
El cunoaște din fir-a-pîr vicleniile lupului.

Ursul era în culmea unei mari fericiri,
Peste tot vedea numai jerbe superbe de trandafiri.
Și n-avea putînd de altă bucurie
Spuse vulpii: — De acord, spune-i să vie.
În două zile la cadre li fac rostul
Și să nu-mi spuie mie „urs” dacă nu capătă postul.
Am să le ord ceror ce mă critică
Cine din noi suferă de miopie politică.

Și după acest schimb de cuvinte pășnic
Cumnatul vulpii fu numit la stînd ca paznic.

Peste cîteva zile ursul convoacă o adunare
Cu ordinea de zi următoare:
„Măsurî contra celor care au mania exceselor
Și văd lipsurile diminuată importanța succesorilor
Care nu văd zorile trandafirii ale viitorului
Și sapd prestigiul conducătorului”.

Ședința începu dimineața la șapte
Și pînă pînă dîncolo de miez de noapte.

Spre dimineață, cînd ziua cu noaptea se-ngîndă,
Ursul se-înforcea de la ședința la stînd.
Ofl... Vai și-amar... Soartă blestemată —
Ursul se-opri în loc cu gura căscată —
Prin stînd vîrăște... Îl amăgește privirea?
Oile moarte, iar paznicul nicăierea.
Ofl! privirea lui se-mpădămenit, se-negri de necăz
Măcar că purta ochelari trandafirii pe nas.
Mai pe urmă îl lămuriră vecinii:
Hoșii au fost.
Bătrînul lup și feciorul, păznicul stîinii.

Ar trebui să fii un mare gurdă-cască
Dacă mai ceri morală la fabula asta.

SOLII PACHII

Sculptură de Iosif Popp

—O—

O încălcare a dreptului internațional

„Trebuie subliniat în mod deosebit dezvoltarea dreptului internațional în legătură cu convenția „privitoare la prevenirea crimei de genocid și pedepsirea acestei crime” adoptată de Adunarea Generală a O.N.U. în 1948. Pînă atunci, Adunarea Generală adoptase o rezoluție în care se prevedea că genocidul „din punctul de vedere al dreptului internațional este o crimă care contravine spiritului și letterelor Organizației Națiunilor Unite și care este condamnată de lumea civilizată”. În convenția sus-menționată, părțile contractante recunoscând că în toate perioadele istoriei genocidul a pricinuit mari nenorociri omenirii și fiind convinse că „pentru salvagardarea omenirii de această nenorocire este necesară colaborarea internațională”, declară că „genocidul, săvîrșit fie într-o perioadă de pace, fie într-o perioadă de război, este din punct de vedere al dreptului internațional o crimă pe care ele se obligă să o prevină și să o pedepsească”.

În conformitate cu spiritul dreptului internațional, orice arme atomice, cu hidrogen și orice alte tipuri de arme de exterminare în masă trebuie să fie fără doar și poate interzise. În pofida acestui fapt, au fost efectuate explozii cu bombe atomice și cu hidrogen și acum se declară fără ocol că membrii unei asemenea alianțe militare cum este N.A.T.O. (Uniunea nord-atlantică — N.R.) și altele vor putea folosi în viitor arma atomică. Pentru a preîntîmpina această trebuie să se încheie o convenție internațională cu privire la interzicerea armelor atomice, cu hidrogen și a oricăror altor tipuri de arme de exterminare în masă. Aceasta este sarcina imperioasă care stă în fața omenirii și noi nu trebuie să o amînăm nici o singură zi”.

(Din raportul eminentului om de știință japonez, Kaoru Iasui la conferința juriștilor din țările Asiei).

NU! BARBAREI ARME ATOMICE

„Uniunea Sovietică consideră că este necesar să se pună capăt cursei înarmărilor. Este necesar să se rezolve fără întârziere problema reducerii generale a armamentelor și, în primul rînd, problema reducerii substanțiale a armamentelor statelor mari. Arma atomică și toate celelalte arme de exterminare în masă trebuie interzise. Întărirea măsurilor corespunzătoare trebuie asigurată printr-un control internațional eficient”.

(Din Declarația Sovietului Suprem al U.R.S.S.).

„În S.U.A. domnește de mult o atmosferă de isterie războinică. Oamenii politici și militari fac meren declarații războinice și proferează amenințări. Unii dintre ei și-au dat atît de mult frîu liber, încît cheamă fășis la folosirea armei atomice într-un război împotriva statelor iubitoare de pace.

Trebuie chemați la ordine acei demenți care agită bomba atomică. O cer popoarele și guvernul oricărei țări nu poate să nu țină seama de aceasta”.

(Din cuvîntarea tovarășului N. A. Bulganin la sesiunea Sovietului Suprem al U.R.S.S.).

„Cercurile agresive ale S.U.A. și-au greșit încă odată socoteile. Nu de mult, ele încă credeau că dispun de monopolul absolut al armei atomice. Chiar cele mai perspicace dintre ele considerau în primul an după război că pentru producerea armei atomice Uniunii Sovietice îi vor trebui cel puțin 10—15 ani, iar cei mai mulți considerau că îl va trebui un timp mult mai îndelungat. Însă oamenii de știință, inginerii și tehnicienii sovietici și toți cei care au avut o legătură directă cu aceasta au obținut în termene scurte rezultatele care dovedesc posibilitățile extraordinare ale Statului sovietic. Lucrurile au ajuns pînă acolo încît în producția armei cu hidrogen oamenii sovietici au obținut un asemenea succes încît nu Uniunea Sovietică s-a dovedit a fi în situația celui rămas în urmă, ci Statele Unite ale Americii”.

(Din raportul tovarășului V. M. Molotov la sesiunea Sovietului Suprem al U.R.S.S.).

Militariștii germani și arma atomică

În declarația Biroului Consiliului Mondial al Păcii se arată că „remilitarizarea Germaniei și legalizarea războiului atomic sînt strîns legate între ele”. Orice ar căuta adepții remilitarizării Germaniei occidentale să ascundă faptul că militariștii germani sînt factorul favorizat al Statelor Unite prin care vor să desfașoare războiul atomic, ei nu pot acoperi faptele expresive devenite de pe acum de cunoștință publică.

Protocolurile referitoare la obligațiile asumate de guvernul de la Bonn în privința producției de arme atomice nu sînt în fond decît o perdea de fum. Textele acordurilor sînt astfel întocmite încît ele oferă cercurilor militariste vest-germane libertate deplină și chiar sprijin în ce privește producția armelor nucleare.

Cercurile vest-germane au trecut la

pregătiri în vederea producerii de arme atomice, iar Statele Unite au anunțat că vor trimite o serie de săvânți de origine germană, refugiați în S.U.A., care să sprijine cercetările atomice în Germania occidentală.

Concursul Krupp a intrat în tratative cu o serie de țări străine pentru achiziționarea de materii prime radioactive și construirea de uzine atomice germane în străinătate. În Spania urmează a fi construite astfel de uzine; din Suedia vor fi achiziționate zăcămintele de uraniu, etc.

Nimeni nu se îndoește că militariștii germani n-ar ezita să folosească arma atomică. De aceea, lupta popoarelor pentru interzicerea armelor atomice se împletește cu lupta pentru împiedicarea refacerii militarismului german. În această luptă un rol foarte mare îl are însuși poporul german. El organizează demonstrații

în care cere unificarea pașnică a Germaniei și renunțarea la planurile de refacere a Wehrmachtului. În clișeu se vede o demonstrație organizată de tinerele germane. La Frankfurt pe Main. Inscriziile și desenele purtate de manifestanți satirizează planurile revanșardilor de la Bonn.

Să luptăm pentru o viață pașnică

Scriu aceste rînduri în micul birou al soției. Scriu pentru că nu pot privi liniștită cum capitaliștii de dincolo de Ocean și prietenii lor din Europa se străduiesc din răsputeri să obțină ca parlamentele să ratifice acordurile de la Paris, să înarmeze Germania occidentală și să dezlănțuie în cele din urmă un nou război.

Am început să scriu și în mîntă mi-a venit întreaga viață. Încă din mîntă copilărie am înțeles bine ce înseamnă viața de om sărac sub regimul capitalist. Mult timp tatăl meu nu avea de lucru. Familia mea ducea o viață de mizerie. Tata a hotărît să-și încerce norocul într-altă parte. El a plecat împreună cu întreaga familie în Franța, sperînd că acolo își va putea hrăni cei patru copii. Era după primul război mondial. În drum spre Franța, am întîlnit tot timpul ruine, cîmîlire militară, șiruri nesfîrșite de cruci. Pe cruci erau scrise inscripții în diferite limbi. Primeam aceste cruci și m-a cuprins groaza. Mi-aduc amîntă că pe atunci se spunea că acesta fusese ultimul război și noi ne bucuram. În Franța am rămas șase ani, după care ne-am înapoiat la noi, în Cehoslovacia. Aici, ca și în alte țări, bîntuia pe atunci criza. Mulți nu aveau ce lucra.

Cînd ești tînăr, dorești ca în jurul tău să vezi bucurie, să auzi rîsete și veselie. Eu am avut parte de puțină bucurie. În anul 1933 a început să se vorbească despre un nou război. Și războiul a venit. A fost dezlănțuit de Germania hitleristă. Tăra noastră, Cehoslovacia, a fost una din victimele acestei Germanii. Fasciștii ne-au tiranizat și ne-au a-

de ELISKA SVOBODOVA, șefa unei secții de la uzina „PAL”, deputat în Adunarea Națională a R. Cehoslovacie

suprit pe noi, cehii, ne-au aruncat în închisori, ne omorau cu mîile. Drapele naționale al patriei mele a fost călcat în picioare și profanat. Deasupra Hradului din Praga flutura steagul odios cu svastica. Aceasta era o insultă adusă poporului nostru și producătoare a profundă durere în inimile noastre.

Cu cîtă bucurie am întîmpinat pe soldații sovietici — eliberatorii noștri. Nu voi uita niciodată zîmbetele bune și dragi ale ostașilor sovietici cînd ne strîngeau mîna. Fiul meu avea pe atunci 11 ani. Eram fericită că grozăviile războiului rămăseseră în urmă și că eram în viață. Blestemam pe acei care pricinuiseră oamenilor atîta durere, atîta suferință și nenorociri. Îmi spuneam: „Acest război trebuie să fie ultimul. Omul trebuie să trăiască și să muncească în liniște, fără să-i fie mereu teamă de soarta patriei sale, a familiei sale, a celor ce-i sînt aproape, a tot ce îi este mai scump”.

Se vede însă că pacea nu le convine acelor care s-au îmbogățit și se îmbogățesc de pe urma războiului. Nu a trecut mult timp; oamenii nu au avut încă timp să-și vindece rănilor, să-și uite durerile, că dușmanii omenirii amenință din nou pacea. Ei sporesc încrederea internațională în Europa și Asia. Ei intenționează să înarmeze Germania occidentală. Nu trebuie să admitem această! Toți oamenii cîștiți de pe buclucul pămîntesc trebuie să se u-

nească pentru a împiedica remilitarizarea Germaniei occidentale.

În uzina noastră, ncl, ca și toți oamenii muncii din Cehoslovacia, luptăm din răsputeri să îndeplinim planurile de producție, ne străduim să întărim patria noastră, să întărim lagărul păcii. Pe masa mea de lucru din secție este un buchet de flori care mi l-au dat copiii de la grădinița noastră. Și eu, mamă ce-uhă, doresc ca zîmbetele de pe buzele copiilor noștri să nu dispară niciodată. Acum fiul meu își face serviciul militar. Eu sînt alături de el, pentru pace. El contribuie la întărirea patriei noastre pentru că eu, mama lui, pentru că toate mamele și toți copiii din lume să trăiască în pace și liniște. Eu lupt și voi lupta pentru fericirea fiului meu și a tuturor copiilor din toate țările lumii. Împreună cu întregul nostru popor, voi lupta pentru viața pașnică a scumpei noastre patrii Cehoslovacia.

Aș dori să am atîta putere ca să apăr singură pe toți oamenii de suferințele pe care le-ar putea aduce un nou război. Singură, nu aș avea însă atîta putere. Dar eu nu sînt singură! Alături de mine sînt milioane de oameni iubitori de pace. Și vreau să spun tuturor tovarășilor mei de luptă, tuturor oamenilor care iubesc pacea: „Să ne unim forțele. Sîntem milioane de oameni. Să dăm o ripostă hotărîtă aceluia care urzește un nou război. Războiul înseamnă moarte, și noi mamele de pe întregul glob pămîntesc vrem pace, vrem viață, noi dorim ca copiii noștri să se buclucească de lumină via a soarelui”.

ÎN PREZENT, ANUMITE GUVERNE SE PREGĂTESCĂ DEZLĂNTUIE UN RĂZBOI ATOMIC. ELE VOR SĂ CONVINGĂ POPOARELE DE ÎNEVITABILITATEA ACESTUIA! FOLOSIREA ARMEI ATOMICE AR DUCE LA UN RĂZBOI DE EXTERMINARE. DECLARĂM CĂ GUVERNUL CARE VA DEZLĂNTUI RĂZBOIUL ATOMIC VA PIERDE ÎNCREDEREA POPORULUI SAU ȘI VA FI CONDMANAT DE TOATE POPOARELE. NE RIDICĂM ÎMPOTRIVA ACELORĂ CARE PREGĂTESC RĂZBOIUL ATOMIC. CEREM DISTRUGEREA ÎN TOATE ȚĂRILE A STOCURILOR DE ARME ATOMICE ȘI ÎNCETAREA ÎMEDIATĂ A PRODUCȚIEI ACESTORA.

(Apelul Consiliului Mondial al Păcii)

CHEMARE

Nu-i literă goală această chemare. Ce astăzi spre tine se îndreaptă. Prin ea glăsuiesc azi zeci de popoare. Ce nu vor ca lumea în flăcări să ardă.

Cu mîini ucigașe vor viața s-o curme, Călii cu mîntea lor seacă. Și tot ce clădești, ei vor să dărîme, Iar lumea-n pustiu s-o prefacă.

De ții la viață, de prunții-ți iubești Fii treaz, pretutindeni veghează, De vrei ca războiul cel crud să-l oprești

În numele vieții — semnează!

SIMION BURUIANĂ

—O—

Împotriva aștătorilor la războiul atomic

În toate țările, mișcarea pentru interzicerea armei atomice și a celorlalte tipuri de arme de exterminare în masă capătă o amploare tot mai mare. Popoarele lumii sînt adînc revoltate de totală lipsă de rațiune a atomiștilor americani și a acoliților lor din alte țări, care în concepția planurilor lor războinice au mers atît de departe încît sînt gata să nesocotească uriașele calamități cu care amenință războiul atomic, mai cu seamă regiunile cu o populație densă din Europa occidentală și din Statele Unite.

Hotărîrile sesiunii Blocului Atlanticului de Nord, declarațiile generalilor americani Gruenther, Hodge, Radford, ale conducătorilor americani Eisenhower și Dulles, arată că politicienii atomiști își bazează toate planurile și calculele lor pe folosirea armei criminale atomice. Nu pot fi trecute ușor cu vederea afirmațiile lui Dulles, care cu multă emfază susține că lui îi place chiar arma atomică, întrucît „bomba atomică aduce o moarte mult mai ușoară”!

Dacă Dulles este preocupat să găsească mijloace de a aduce lumii „moarte ușoară”, omenirea nu simte nici un fel de măgulire, ci ură aprinsă față de el și de toți acei ce se încadrează în postura de ciocli. Omenirea, popoarele lumii, sînt preocupate de a-și asigura viața, de a găsi mijloace prin care viața să devină mai frumoasă, mai îmbelșugată.

Iată de ce, în pofida socotelilor ce și le-au făcut cercurile diriguitoare americane, planurile lor în problema atomică s-au izbit de împotrivirea hotărîtă a maselor populare din întreaga lume. Această împotrivire își găsește expresia în campania pentru strîngerea de semnături pe Apelul către popoarele lumii, adoptat la Viena de către Biroul Consiliului Mondial al Păcii la 19 ianuarie 1955.

Pe Apelul de la Viena au și fost puse mii și mii de semnături. Cu fiecare zi ele se înmulțesc. În scurt timp ele se vor transforma în milioane, care vor fi tot atîtea lovituri date planurilor războinice imperialiste. El va constitui un puternic verdict de condamnare a susținătorilor războiului atomic. Voința unanimă a poporului va paraliza mîna acestor aventurieri războinici.

ULTIMELE ȘTIRI EXTERNE

Declarația făcută de Nehru la înapoierea sa în India

DELHI. 19. (Agerpres). TASS anunță:

După cum s-a anunțat la 17 februarie primul ministru Nehru s-a înapoiat din India. Pe aeroport, Nehru a făcut o declarație reprezentanților presei, în care a subliniat necesitatea soluționării pașnice a problemei Taiwanului. La întrebarea dacă este posibil ca ciankaiștii să fie reprezentați la conferința care ar putea fi convocată pentru discutarea problemei Taiwanului, Nehru a răspuns că India nu recunoaște guvernul Formozei (adică pe ciankaiștii) și nu insistă asupra reprezentării uneia sau

altele țări la conferință. Nehru a reluat totodată că el este pentru o conferință de tipul celui de la Geneva în problema îndochinei.

Mai înainte, în timpul unei scurte șederi la Bombay, Nehru a subliniat că ar fi de dorit convocarea unei conferințe în problema Taiwanului. El a arătat că India va contribui la convocarea unei astfel de conferințe. Nehru a subliniat: „În ceea ce ne privește, noi am recunoscut guvernul poporului la Chinei și n-am recunoscut Formoza ca stat independent, considerîndu-l ca nefiind decît o parte a Chinei”.

Adunarea Națională franceză a respins votul de investitură cerut de guvernul lui Pineau

PARIS. 19. (Agerpres).

Adunarea Națională franceză a respins cu 312 voturi contra 268 votul de investitură cerut de guvernul lui Christian Pineau (membru al partidului socialist — S.F.I.O.).

„În urma înfrîngerii lui Pineau — scrie corespondentul din Paris al agenției United Press — criza de guvern francez se adîncește tot mai mult, intrînd în cea de a treia săptămînă”.

De la răsturnarea cabinetului Mendès-France, la 5 februarie, trei candidați, reprezentînd trei partide burgheze diferite, au eșuat în încercarea de a constitui noul guvern francez — cel de al 21-lea după război.

Agencia France Presse anunță, că după votul Adunării Naționale, președintele Coty a reînceput consultările în vederea desemnării unui alt prim-ministru.

Imperialiștii americani continuă acțiunea de subminare a acordului de la Geneva

HANOI. 19. (Agerpres).

Agencia Vietnameză de Informații transmite un comentariu în care arată că imperialiștii americani și uneltele lor fac tot posibilul pentru a torpila acordul de la Geneva și a transforma Laosul într-o bază militară a S.U.A.

În comentariu se citează fapte cu privire la atacurile pe care bande înarmate ale părții franceze și guvernului regal din Laos, instigate de statele Unite, le săvîrșesc în regiunile de ocupare a forțelor de rezistență din Patet Lao. Este vădit că, sub pretextul tratativelor, imperialiștii americani și lacheii lor plănuesc lichidarea forțelor de rezistență din Patet Lao, ocuparea zonelor lor de regru-

pare și transformarea Laosului într-o bază militară americană la dispoziția organizației S.E.A.T.O. Aceste acțiuni încălță grav acordul de la Geneva și periclitează pacea în Laos.

Forțele de rezistență din Patet Lao, spune comentariul în continuare, au eliberat pînă la semnarea armistițiului mai mult de jumătate din teritoriul Laosului și peste 1 milion de oameni. Forțele de rezistență din Patet Lao și-au exprimat hotărîrea să colaboreze cu guvernul regal din Laos în vederea înlăturii păcii și realizării democrației, independenței și unificării Laosului.

Demonstrații de protest împotriva reinarmării Germaniei occidentale

LONDRA. 19. (Agerpres).

În orașele din întreaga Anglie au avut loc zilele acestea demonstrații de protest împotriva reinarmării Germaniei occidentale. În ciuda viscolului, cetățenii englezi au ieșit în stradă pentru a-și exprima împotrivirea lor față de planurile de reînviere a armatei hitleriste. La Southampton a avut loc un marș de protest la care au luat parte numeroși cetățeni a-vînd în fruntea lor pe muncitorii din docuri. Demonstrații purtau pancarte și lozinci împotriva reinarmării Germaniei occidentale, reamîntînd totodată bombardamentele naziste asupra acestui oraș. La Hampstead, un grup de demonstrații purtînd pancarte au cerut deputaților să se opună refacerii Wehrmachtului; ei au manifestat pe viscol în fața locuinței deputatului conservator Henry Brooke. La Neath, participanții la un miting organizat de Comitetul partizanilor păcii din West-Wales au sprijinit în unanimitate hotărîrea de a se trimite o delegație la deputatul laburist din localitate, cerîndu-i să protesteze împotriva reinarmării Germaniei. La Nottingham și la Glasgow au avut loc în fiecare din aceste localități cite trei demonstrații asemănătoare de protest la care participanții au purtat

pancărte, chemînd la luptă împotriva refacerii Wehrmachtului. La Ponty-pool a fost organizat de asemenea un marș de protest, iar la Cardiff o demonstrație cu pancarte împotriva remilitarizării. La Aberavon au fost strînse sute de semnături și prezentate deputatului laburist W. Cove, cerîndu-i-se să sprijine ideea unei conferințe a celor patru puteri în problema germană înainte de ratificarea acordurilor de la Paris. La Bristol a avut loc de asemenea o manifestație de protest împotriva reinarmării forțelor generalei naziste, în urma căreia organizația din Bristol a partidului laburist a adoptat o rezoluție prin care cere comitetului executiv al partidului să convoace o conferință națională pentru a revizui atitudinea acestui partid în problema reinarmării Germaniei. La Enfield, cîțiva membri ai Comitetului împotriva reinarmării Germaniei, constituit recent, au organizat echipe care au mers din casă în casă pentru a strînge semnături. „Sentimentul de masă împotriva reinarmării Germaniei a dus la răsturnarea guvernului în Franța. Același lucru poate fi făcut aici”, a declarat Bill Waits, secretarul comitetului districtual din Enfield al sindicatului unit al constructorilor de mașini.

SPECTACOLE

TEATRUL DE STAT ARAD. prezintă azi, 20 februarie, la orele 15.30: Vinzătorul de păsări și la orele 19.30: Tartuffe.

CINEMATOGRAFE

„GHEORGHE DOJA”: Cel 3 mușchetari. Repr. 3, 5, 7 și 9. Zilnic matineu la ora 11.

„NICOLAE BALCESCU”: Cel 3 mușchetari. Repr. 3.30, 5.30, 7.30 și 9.30.

Matineu la 11.30.

„HERBAK JANOȘ”: Ogoare întelenite.

Matineu la 11.30.

„I. L. CARAGIALE”: Mizerabilii, seria II-a.

Matineu la 11.30.

TIMPUL PROBABIL

Centrul meteorologic Arad comunică:

Azi, 20 februarie, vreme închisă și umedă, cu cerul mai mult acoperit. Temperatura staționară, fiind cuprin-

să între minus 2 grade și plus 5 grade. Vînt slab. Ploi slabe locale. Piciă generală și ceață locală. Pentru următoarele două zile: timp variabil, cu temperatura în creștere.